

Retsudvalget 2009-10
REU alm. del Svar på Spørgsmål 1518
Offentligt

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K

JUSTITSMINISTERIET
Lovafdelingen

Dato: 15. oktober 2010
Kontor: Strafferetskontoret
Sagsnr.: 2010-792-1426
Dok.: RAJ41573

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 1518 (Alm. del), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 3. september 2010. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Karina Lorentzen Dehnhardt (SF).

Lars Barfoed

Ole Hasselgaard

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 1518 fra Folketingets Retsudvalg (Alm. del):

”Under henvisning til Ritzau Telegram "Konservative klar til lovindgreb efter P1 dokumentar" fra 2. september 2010, bedes ministeren oplyse, hvad ministeren vil gøre for at hjælpe varetægtsarrestanter og oversende de foreliggende tal for antal lange varetægtsfængslinger i 2009”

Svar:

1. Justitsministeriets Forskningskontor har til brug for besvarelsen af spørgsmålet udarbejdet en foreløbig opgørelse over antallet af langvarige varetægtsfængslinger i 2009, dvs. varetægtsfængslinger, der forud for dom i 1. instans har varet mere end 3 måneder.

Langvarige varetægtsfængslinger fordelt efter politikreds og år, 2001-2009.

Foreløbig opgørelse.

	2001	2002	2003	2004	2005	2006	2007	2008	2009
Nordjylland	21	56	37	22	19	33	38	72	46
Østjylland	35	30	48	50	85	54	51	30	34
Midt og Vestjylland	20	17	26	22	28	33	22	71	64
Sydøstjylland	29	37	53	48	28	32	56	47	85
Syd- og Sønderjylland	21	35	46	34	26	46	45	43	55
Fyn	57	85	67	80	87	64	40	47	65
Sydsjælland mv.	61	26	53	71	66	94	71	62	118
Midt- og Vestsjælland	28	33	50	32	26	51	42	82	87
Nordsjælland	30	33	31	43	56	51	41	54	59
Københavns Vestegn	30	29	43	27	48	56	51	37	49
København	112	132	117	134	246	135	161	131	120
Bornholm	2	3	0	9	2	8	2	4	3
I alt	446	516	571	572	717	657	620	680	785

Den foreløbige opgørelse viser, at der i 2009 har været ca. 785 langvarige varetægtsfængslinger mod 680 i 2008. Tallene vedrørende 2008 i skemaet ovenfor afviger fra dem, der findes i den undersøgelse fra Justitsministeriets Forskningskontor, som ligger til grund for Rigsadvokatens redegørelse om anvendelsen af langvarige varetægtsfængslinger i 2008, som blev sendt til Folketingets Retsudvalg den 15. juni 2010 (Alm. del - bilag 577). Af sidstnævnte redegørelse fremgår det således, at der i 2008 var 650 langvarige varetægtsfængslinger. Den nævnte forskel skyldes, at en del af de sager, der er indberettet til Rigsadvokaten angående 2009, reelt angår 2008.

Når Justitsministeriets Forskningskontor – formentlig i løbet af november – har færdiggjort undersøgelsen af antallet af lange varetægtsfængslinger i 2009,

vil den danne grundlag for en redegørelse fra Rigsadvokaten om anvendelsen af langvarige varetægtsfængslinger i 2009.

Når Rigsadvokatens redegørelse foreligger, vil Justitsministeriet tage stilling til, om der kan være behov for nye tiltag på området

2. Om behandlingen af varetægtsarrestanter mere generelt har Direktoratet for Kriminalforsorgen oplyst, at Kriminalforsorgen efter de gældende regler har pligt til at vejlede og bistå en varetægtsarrestant for at begrænse de erhvervs-mæssige, sociale og personlige ulemper, der følger af varetægtsopholdet. Institutionen skal blandt andet formidle kontakt til personer, institutioner og myndigheder, der efter anden lovgivning kan yde hjælp, jf. varetægtsbekendtgørelsens § 21 og § 30.

Varetægtsarrestanter har under deres ophold i Kriminalforsorgens institutioner i stort omfang de samme rettigheder som afsonere. Dette gælder bl.a. i forhold til fællesskab med andre indsatte, medmindre arrestanten er isoleret efter retens bestemmelse, og mulighed for at øve indflydelse på deres ophold i varetægt gennem valgte talsmænd.

Der er ikke foreskrevet nogen forpligtelse for Kriminalforsorgen til – på samme måde som for afsonere – at udarbejde såkaldte handleplaner for varetægtsarrestanter for tiden efter løsladelse. Årsagen er, at det er svært at planlægge et længere forløb, når opholdstiden ikke kendes på forhånd, og en varetægtsarrestant når som helst kan blive løsladt.

I enkelte tilfælde påbegyndes arbejdet med en handleplan imidlertid ud fra en konkret vurdering allerede under varetægtsfængslingen. Det vil især være i tilfælde, hvor en person har været varetægtsfængslet i meget lang tid, hvor en person er dømt og afventer fuldbyrdelsesordre, eller hvor der er tale om en person under 18 år, sådan at institutionsanbringelse i medfør af straffuldbyrdelseslovens § 78 er en nærliggende mulighed.

Servicestyrelsen offentliggjorde i september 2009 rapporten "God Løsladelse", som indeholder en praksisorienteret køreplan for den gode løsladelse. En af de vigtigste anbefalinger fra Projekt God løsladelse er, at Kriminalforsorgen og kommunerne skal indgå forpligtende samarbejdsaftaler om udslusning af de indsatte i fængslerne.

Køreplanen lægger op til, at det alene er indsatte, der er omfattet af pligten til koordinering af handleplaner, som skal omfattes af samarbejdsaftalerne. Kri-

minalforsorgen ønsker imidlertid at udvide målgruppen, således at det foreslås kommunerne, at man forsøger at lade alle grupper af indsatte, herunder også varetægtsfængslede, være omfattet.

Kriminalforsorgen er i gang med at indgå samarbejdsaftalerne, og der er allerede flere kommuner, der positivt har tilkendegivet at ville indgå aftaler om hjælp til varetægtsfængslede i forbindelse med løsladelse. I to tilfælde har Kriminalforsorgen og kommunen således allerede indgået aftale om en særlig indsats over for varetægtsfængslede.

Justitsministeriet kan i øvrigt oplyse, at Justitsministeriet i 2010 har nedsat en tværministeriel arbejdsgruppe, der foretager en samlet undersøgelse af, om indsatsen på udslusningsområdet kan omprioriteres, så der bliver mulighed for at styrke den resocialiserende indsats fra kriminalforsorgen og de sociale myndigheder. Anbefalingen om at inkludere varetægtsfængslede i samarbejdsaftalerne med kommunerne indgår som en del af arbejdsgruppens undersøgelser.